

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatio Synoptica De Ivdiciis Ad Lib: II. Decretal:
Gregorii IX.**

**Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo**

Spirens., 1660

3. An juramento calumniae non praestito processus sit ipso jure nullus? An Parentibus & Patronis remitti poßit? Quae poenae recusantis juramentum sine causa legitima?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

2. de non inficiando, aut reticendo si quid interrogabitur. 3. de non corrumpendo iudice datis muneribus. *Gl. in cap. 1. de jur. cal.* Ex his primum invenio expressum. *nov. 49 cap. 3* Alterum ex consuetudine magis, quam juris communis dispositione exigitur. *Vallens. lib. 2. h. t. §. 1. 3.* continetur *Authen isto Cod. de jur. cal.* 4. quod dilationem non petat in fraudem ad protractionem cause, & quod judicibus, aliisq; personis quibuscunq; nihil pro causa dederit promiserit. vè, nec per se aut alium datus sit, praeterquam advocatis, quibus de jure dari permittitur, habetur *Authen: principales. C. eod: juncta L. plebiscito ff. de officio præsid.*

3. Idem, quod diximus ipsos litigatores jurare debere, ita temperant, ut excipiant procuratorem in rem suam, & eum, qui habet speciale mandatum *arg. cap. 3 + pen. & ult. de jur. Cal. Azo in sum. C. eod.* Sed non videtur hæc distinctio ex textibus ciatatis colligi. Sunt etiam, qui separant iurandum malitiæ, à juramento calumniæ pluribus inter utrumque differentiis positis. *Specul. tit: de jur: cal: VVesemb: par: C. eodem: n. 12.* Satis ineptè: quid enim aliud est

ūd est calumnia quām malitia? Certē calumniari in criminalibus, est falsa criminā intentare L. i. in prin: ff. ad Turpil in cilibus verò est, per meras frustrationes negotium differre, vel per fraudem alios lītibus vexare. L. si calumnietur ff. de verb sig. An jusjurandum calumniæ Parentibus & Patronis remittatur controversum est. Respondet Cuiac: 9. obs. 37. non remitti: & confirmatur ex L 34. §. qui jusjurandum ff. de jurejurand. Controversum similiter, an jurejurando calumniæ non præstito, processus sit ipso jure nullus? Pleriq; distinguunt. Omissum non vitiat; recusatum vitiat judicium: item expressè remitti nequit, tacitè potest. Accurs. Bart. & alij DD. in L. 3. §. sed quia veremur C. dejurejur. Nobis quoq; distinctio placet; Porro acto sine causa legitima juramentum calumniæ recusans, in pœnam contumaciæ, actione suâ cadit, & reus pro confessio habetur cap. fin: b. t. L. 2. §. quod act: C. eod modo ante Judicis sententiā declaratoriam contumaciam non purget prestatione juramenti. L. eos qui in princ. ff. de jure fissi: Gail. 1. obs: 86. & modò ab actore conveniatur reus.

reus actione civili: quia in criminalibus ex solâ contumaciâ, accusatus non habetur pro confessio. L. Divus: vers. sic & Divus Pius ff. de cust. & exhib: reo Barth: in L. absentem. n. 3. ff de pœnis. Sic etiam in spiritualibus causis & beneficialib' dicta pœna locum non habet: veluti cùm agitur de decimis: ne inde detur vitiosus ad talia ingressus. In Procuratore an locum habeat, meritò dubitatur, eò quod perinde ac ipse Dominus extrahendo processum, vel injustam causam scienter defendendo calamniari possit. Et licet benignior sit sententia non habere, tamen de rigore juris locum habere existimat. Gail: lib. 1. obs: 8.

TITULUS VIII.

DE DILATIONIBVS.

C A S U S.

IN Concilio Nicæno cùm Episcopi nō pauci loco sententiæ indignas finitimorum Episcoporum criminationes deferrent, & a Constantino Magno cauñas cognosci postularent, Imperator Libellis in sinum absq;